

Cum a început să fie cunoscută în America viața lui Isidoro Zorzano

În 1948, Pedro Casciaro, José Vila și Ignacio de la Concha au călătorit în America. Unul dintre obiectivele lor era să răspândească devoțiunea privată față de Isidoro Zorzano, un membru al Opus Dei care murise în 1943 cu faimă de sfințenie.

12.09.2023

În timpul călătoriei de explorare pe continentul american, preotul Pedro Casciaro și tinerii profesori Ignacio de la Concha și José Vila au răspândit devoțiunea privată față de Isidoro Zorzano, membru al Opus Dei, care a murit în 1943 cu o faimă de sfințenie și al cărui proces de beatificare a început în octombrie 1948.

Pentru călători, răspândirea figurii lui Isidoro Zorzano era, de asemenea, o modalitate de a transmite mesajul de sfințire în mijlocul lumii. Zorzano lăsase o amprentă profundă asupra tinerei instituții care era atunci Opus Dei. Viața sa a fost un exemplu clar că sfințenia era realizabilă. Prima foaie informativă despre viața sa explica:

„Isidoro s-a sfințit prin îndeplinirea îndatoririlor sale, printre piesele și mașinile de cale ferată din atelierele din Malaga, printre proiectele din biroul său din Madrid, în munca sa

apostolică liniștită și umilă, în conformitate cu spiritul Opus Dei (...). A face cunoscută viața acestui slujitor al lui Dumnezeu înseamnă a ne încuraja să ne îmbunătățim viața. Exemplul lui Isidoro arată că sfințenia este accesibilă tuturor, că fiecare o poate căuta în mod natural în desfășurarea activității profesionale în lume și în mediul social care îi corespunde fiecăruia dintre noi”.

Rugăciune către Venerabilul Isidoro Zorzano

În mai multe rânduri, călătorii au oferit cunoștințelor cărți de rugăciune ale lui Isidoro Zorzano, iar unele persoane au făcut chiar donații pentru cheltuielile procesului de beatificare, care urma să înceapă în octombrie 1948, la o lună după încheierea acestei călătorii prin America.

Șederea lor la Buenos Aires a coincis cu ziua de naștere a lui Zorzano, 13 septembrie. Cei trei călători erau deosebit de dornici să vadă orașul și strada unde se născuse. În jurnalul lor de călătorie au notat:

„Pentru astăzi aveam multe așteptări și nu am fost chiar dezamăgiți. Este aniversarea nașterii lui Isidoro aici, în Buenos Aires; ne dăm seama ce înseamnă să fim primii care o sărbătoresc aici. Pedro a celebrat o slujbă ca să fie glorificat în curând. Când am ajuns la hotel pentru micul dejun, am fost întâmpinați cu un teanc de scrisori, din Spania și Mexic. Așteptam două lucruri astăzi. Și au sosit amândouă: unul, adresa casei în care se născuse Isidoro pentru că care nu voiam să plecăm de aici fără să putem lua vreo amintire de acolo, iar celălalt niște vești de la Carlos Cañal, în legătură cu plata biletelor noastre spre Madrid. José Luis [Múzquiz], într-o primă scrisoare, a

trimis adresa: Corrientes 1902, precum și pe cele ale unui văr [al lui Isidoro Zorzano] care ne aștepta”.

Verișoara lui Zorzano, Juana Zorzano de Cobos, le-a primit în aceeași zi în casa ei de pe Bulevardul Rivadavia. Trei zile mai târziu s-au întâlnit din nou. Cu această ocazie, au fost prezenți și câțiva dintre frații Juanei. Ea a profitat de ocazie pentru a le împărtăși câteva detalii despre anii pe care Isidoro și familia sa i-au petrecut în Buenos Aires.

De asemenea, le-a arătat trei scrisori pe care le păstrase de la vărul ei, scrise în momentul eliberării Madridului, și revista "Mundo Gráfico" din 20 noiembrie 1926, care publica o fotografie de la nunta surorii lui Isidoro Zorzano, la care el fusese naș.

Juana Zorzano le-a mai spus că vărul ei fusese botezat într-una dintre cele mai vechi parohii din oraș, Nuestra

Señora de la Balvanera.

Expediționarii au notat în jurnalul lor:

"Acolo am mers și am stat cu locotenentul, care era deja la curent cu procesul [de canonizare a lui Zorzano] și era foarte fericit în legătură cu acesta. Pepe a făcut câteva "fotografii" ale cristelniței și ale bisericii".

Înainte de a se întoarce în Spania, călătorii și-au luat rămas bun de la Juana Zorzano; iar José Vila a profitat de ocazie pentru a fotografia casa în care s-a născut Isidoro Zorzano și pentru a face câteva fotografii cu familia.

Câteva note despre viața lui Zorzano

Isidoro Zorzano s-a născut la 13 septembrie 1902 la Buenos Aires. A fost al treilea dintre cei cinci copii ai

unui cuplu de emigranți spanioli care s-au stabilit în capitala argentiniană, unde au obținut o poziție bună. În 1905, familia s-a întors în Spania și s-a stabilit în Logroño, cu intenția de a reveni în Argentina la o dată ulterioară. Cu toate acestea, aceste planuri au fost întrerupte de moartea neașteptată a tatălui lor și, ulterior, de falimentul Banco Español del Río de la Plata: soții Zorzano și-au pierdut aproape toate economiile.

În ciuda acestor dificultăți, Isidoro Zorzano a reușit să își continue studiile și, în 1927, a absolvit ca inginer industrial. La scurt timp după aceea s-a mutat la Malaga pentru a lucra pentru Compañía de Ferrocarriles Andaluces și pentru a preda la școala de Ingineri industriali din acest oraș.

În acel moment, el avea unele nelămuriri spirituale cu privire la

vocația sa. În 1930, i-a împărtășit aceste îndoieli lui Josemaría Escrivá, prietenul său din liceu. Escrivá i-a explicat mesajul Opus Dei, fondat în 1928, iar Isidoro a găsit în această cale un răspuns la aspirațiile sale și a decis să se alăture Lucrării.

În 1936 s-a mutat la Madrid și a obținut un post la Compañía Nacional de Ferrocarriles del Oeste. De asemenea, a început să lucreze îndeaproape cu Sfântul Josemaría, care l-a numit administrator al lucrărilor apostolice ale Opus Dei. În timpul Războiului Civil Spaniol, pe care Isidoro l-a petrecut la Madrid, statutul său de argentinian i-a permis o anumită libertate de mișcare, iar caracterul său practic a ajutat la ameliorarea nevoilor materiale ale refugiaților ai Lucrării din oraș.

În 1943 a murit după ce a fost diagnosticat cu limfogranozomatoză malignă.

De-a lungul anilor, devoțiunea față de Isidoro Zorzano s-a răspândit în diferite țări. În 2016, Papa Francisc l-a declarat Venerabil. Astăzi, rămășițele lui Isidoro Zorzano se odihnesc în Biserica San Alberto Magno din Madrid.

Bibliografie

- Santiago Martínez Sánchez, «Los ojeadores. Un largo viaje por América». Episodio del podcast de *Fragmentos de Historia* (2023).
- Santiago Martínez Sánchez, «Los ojeadores. Un largo viaje en 1948 para preparar la llegada del Opus Dei a América», en *Studia et Documenta*, Vol. 17, (2023), pp. 67-109.

- Santiago Martínez Sánchez y Federico Requena, «La expansión transnacional del Opus Dei desde España a Iberoamérica: orígenes, modalidades y contextos (1948-1956)», en *Revista de Historia*, N°.30, (2023), pp. 1-35.
-

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/rasandirea-in-stirilor-despre-viata-lui-isidoro-zorzano/> (29.03.2026)